

ANDORRANA DE PUBLICACIONS

President: Enric Doisa.
Director General:
Josep Anton Rosell Pujol.

EL PERIÒDIC D'ANDORRA

Director: Joan Ramon Baiges.
Subdirector: Enric Guinart Mauri.
Gerent: Josep Segura.**Política:** Iago Andreu i Marc Rodríguez. **Societat:** Pepa Gallego, Irene Casasayas, Clara Garnica i Eva Arasa. **Esports:** Iván Moure i Rafia Mora. **Cultura i espectacles:** Andrés Luengo i Núria Salvà. **Àrea Monogràfica:** M. Teresa Blanco. **Diagramació:** Biel Rosell, Josep Capell (Sistemes) i Nerea Moreno. **Fotomecànica:** Pako Temprado. **Fotografia:** Tony Lara i Ona Morante. **Edició:** Marçal Tuyet i Laia Martínez. ANDORRANA DE PUBLICACIONS **Director comercial:** Adrià Ledo. **PUBLICITAT:** David Aunión, Xavier Farran i Nelly Dedeia. **Cap Àrea**
EL PERIÒDIC D'ANDORRA s'entrega inseparablement amb EL PERIÒDIC DE CATALUNYA

Coses que passen

Es fa camí, malgrat que es posin pals a les rodes

**JOSEP ANTON
Rosell Pujol**

No es publiciten tal com seria desitjable, però malgrat els pals a les rodes de sectors conservadors, la vida avança camí d'un progrés que sigui compartit per tots i no només per les classes privilegiades de sempre. El que està passant als Estats Units amb **Obama** és una clara referència de qui juga favor del país i qui només defensa els seus interessos. Però a la vegada és la demostració més clara que s'ha de tenir la valentia de fer allò que sigui necessari per al país, malgrat l'oposició que ho impedeix amb totes les seves forces.

Governar és saber tenir la valentia suficient per defensar-se dels més poderosos per ajudar els dèbils. Qui governa ha de tenir el coratge d'anar a contracorrent i amb perill de naufragi. El president dels EUA va rebre la pitjor herència que cap altre mandatari al llarg de la història va tenir. Ho va saber afrontar i el que és més important, va responsabilitzar els ciutadans en la seva feina. El resultat ha estat una llei de sanitat que feia 20 anys que es buscava i que sempre havia estat derrotada pels conservadors.

Ja se sap que les reformes quan de diners es tracta es fan sempre per so-

NOE

ta. Paguen els que necessitarien les ajudes que es demanen. Ara mateix a Espanya a l'hora de reduir despeses es pensa amb la Llei de dependència que ajuda qui no té diners per posar una persona que cuidi dels seus malalts. En canvi, no es parla de reduir sous excessius o fer més justa i equilibrada la fiscalitat.

A casa nostra estem amb el Presupost segregat. Però es treballa amb problemes tan llargament debatuts com ara les transfusions de sang o la política de Formació Professional. En canvi, es parla poc. *Sona* més tot allò que resulta negatiu i afavoreix interessos concrets. Si les coses estan canviant, no vull ni pensar què passaria si, en lloc d'obstacles, trobessin un camí planer per tal de fer la feina ben feta. Deixo al lector que faci comparacions i que tregui les conclusions pertinents. ■

Periodista.

jarosell@andorra.elperiodico.com